

Aangetekend

Aan:

Mr. L. Alwin
Mr. M.J. Alt-van Endt
Mr. D.R. Glass

Paleis van Justitie
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

Cc: Mrs K. Teuben en C.I.J. Klostermann
Mrs. L. Zegveld en A. Vossenberg

Heemskerk, 24 december 2019

Zeer Geachte mevrouw mr. Alwin, mevrouw mr. Alt-van Endt en heer mr. Glass,

Ik schrijf u deze brief omdat de zitting van afgelopen 17 december 2019 voor mij de druppel was die de emmer deed overlopen. Sta mij toe als Indonesiër, als cementarbeider, en namens de nabestaanden en slachtoffers die zonder vorm van proces zijn geëxecuteerd en vermoord, om u de volgende feiten voor ogen te houden.

Over mijn aankomst in Nederland in juli 1969 zeg ik altijd dat ik als het ware 'met de neus in de boter viel.' In diezelfde zomer deed veteraan Joop Hueting op nationale televisie een boekje open over Nederlandse oorlogsmisdaden tijdens de zogenaamde 'politie acties' in Indonesië. Het land stond op zijn kop! Hueting's onthullingen zorgden voor zoveel ophef dat de overheid zich genoodzaakt voelde om onderzoek te doen naar dit verleden, met de beruchte 'excessennota' als resultaat.

Stelt u zich eens voor, de Nederlandse aangetrouwde familie van mijn moeders kant die herhaaldelijk tegen mij zegt: "jullie Indonesiërs zijn extremisten, terroristen, rampokkers, jullie leider Sukarno was een collaborateur." Dit is hoe de meeste Nederlanders denken. Ik heb jaren tegen deze geschiedvervalsing moeten opboksen.

Hoewel de opsomming van misdaden in de excessennota te schokkend voor woorden is, werd er niets gedaan met de publicatie. De Nederlandse Staat ondernam tot 2011 helemaal niets totdat stichting K.U.K.B. de zaak Rawagede won. Het is bewust beleid dat de geschiedenis van koloniale bezettingen niet in het onderwijs is opgenomen. Als wij Rawagede door de rechtszaken niet op de Nederlandse kaart hadden gezet dan zouden Nederlanders niets weten over de grove mensenrechtenschendingen van de eerste orde.

De kernvraag die ik steeds weer stel, en die ik ook u voor wil leggen, is: Waar haalt Nederland het recht vandaan om een land dat 18.000 kilometer ver ligt als Nederlands bezit te beschouwen! Kunt u daar als rechters antwoord op geven? Is een kolonie legitiem volgens u? En zo niet wat betekent dit voor de rechtspraak? Nederland doet nog steeds alsof dit gebied rechtmatig Nederlands grondgebied was.

K.U.K.B. stichting gevestigd te Vroegeling 3 1964 KP Heemskerk, Nederland.

www.kukb.nl T. +31 (0) 6 38613795 jeffry@kukb.nl

Rekeningnummer 13.19.28.341 Heemskerk (Rabobank). IBAN NL57 RABO 0131 9283 41. BIC (Swift) RABONL2U.
Handelsregister K.v.K. Amsterdam, nr. 34271716.

De reden dat de afgelopen zitting van 17 december jl. voor mij de spreekwoordelijke druppel is, heeft te maken met de schaamteloze en respectloze manier waarop de Nederlandse Staat neerbuigend spreekt over de stukken aangeleverd door Indonesische nabestaanden, alsof deze minderwaardig zijn aan Nederlandse bewijsstukken. Ik vind het schrijnend hoe er dan gesoebat wordt over een letter van een naam. Mensen werden gedwongen om dorpsgenoten aan te wijzen die zonder proces zijn vermoord, en de Staat heeft het over de spelling van namen? Taalkundigen zijn het erover eens hoe onderdrukkend dit soort taalspelletjes zijn. Nederland toont hiermee in 2019 nog steeds haar koloniale gezicht. Ik denk hierbij aan het NIMH die het onderzoek van 4.1 miljoen euro belastinggeld uitvoert en tegelijkertijd tegenover ons staat in de rechtbank. Uit hun adviezen blijkt dat zij menen dat Nederlandse archiefstukken bindend zijn. Dit is in tegenspraak met het arrest van 1 oktober jl. waarbij onder punt 1.3 te lezen valt dat de Nederlandse registratie destijds zeer gebrekkig was.

De Nederlandse Staat zou moeten weten hoe onmenselijke het beleid was dat zij aan een miljoenenbevolking oplegde: tijdens de koloniale bezetting van Indonesië werden 70-100 miljoen mensen niet als mens beschouwd. Bij publieke uitgaansgelegenheden waren bordjes bevestigd met het opschrift: "verboden voor honden en inlanders." Indonesiërs hebben niet gevraagd om honderden jaren onderdrukking door Nederland! Door wrede verdeel en heers-technieken hebben de Nederlanders hele gebieden, dorpen en families uit elkaar getrokken, verdeeldheid gezaaid, mensen geëxecuteerd en vermoord alsof het niets is. Tijdens Ramadan werden dorpen door de Nederlandse militairen/KNIL aangevallen.

Kolonialisme gaat over onrechtvaardigheid die u als rechters ook zou moeten aanspreken. Ik blijf het herhalen: waar haalt Nederland het recht vandaan om een land dat 18.000 kilometer ver weg ligt als Nederlands bezit te beschouwen! Op 8 maart 1942 werd Nederland in drie dagen op de fiets door de Japanners verjaagd. Nederland had daar in 1945 dus niets meer te zoeken! Voordat Nederland werd bezet door de Duitsers en de Japanners waren zij zelf bezetters. Met de wetenschap hoe het voelt om zelf bezet te worden door een vreemde mogendheid, terwijl steden nog platlagen door de bombardementen, is Nederland gewoon doorgegaan met het vergaren van hun rijkdommen. Het verbaast mij niets dat de Nederlanders de Duitse bezetter hulp boden bij de Jodenvervolgung. De Nederlandse rijkdom is niet halal. Nederland is een roofstaat, Nederlanders zijn dieven.

In 2016 heeft de NIMH een namenlijst met 350 namen gepubliceerd, met naam en toenaam valt te lezen welke mensen zijn geëxecuteerd en vermoord, door wie en waar. De stichting heeft de Staat voorgesteld om samen de lijst te onderzoeken. Dit voorstel werd resoluut afgewezen omdat zij zeggen te willen wachten tot het onderzoek van 4.1 miljoen euro belastinggeld is afgerond. Zo gaat de Nederlandse Staat om met mensen die tegen die tijd zeker allemaal dood zijn. Het onderzoek is duidelijk bedoeld om (net als de excessennota uit 1969) verantwoordelijkheid te veinzen, om naar buiten toe mooi weer te spelen terwijl ze in de rechtszaal rechtvaardigheid naar slachtoffers toe tegenwerken.

Het is een feit dat onze onafhankelijkheid van 17 augustus 1945 door de Nederlandse bezetter niet erkend is. Als rechters weet u dat als geen ander, aangezien de Nederlandse wetgeving Indonesische nabestaanden en slachtoffers tot en met 1949 als Nederlandse onderdanen aanduidt. Dit is in strijd met de Indonesische grondwet die hen voor de periode 1945-1949 als Indonesische staatsburgers beschouwt. Het is respectloos dat Nederland zijn fouten, ook weer in deze rechtszaken, niet wil erkennen.

K.U.K.B. stichting gevestigd te Vroegeling 3 1964 KP Heemskerk, Nederland.

www.kukb.nl T. +31 (0) 6 38613795 jeffry@kukb.nl

Rekeningnummer 13.19.28.341 Heemskerk (Rabobank). IBAN NLS7 RABO 0131 9283 41. BIC (Swift) RABONL2U.

Handelsregister K.v.K. Amsterdam, nr. 34271716.

Ik begrijp dat het ongebruikelijk is om een rechtbank een persoonlijke brief te sturen. Toch heb ik dit besluit genomen omdat ik u wil laten nadenken over het feit dat deze hele rechtsgang individuele zaken overstijgt. Dit gaat over iets heel groots, over juridische consequenties van de eeuwenlange illegale bezetting van andermans land. Het gesoebat over namen, het in twijfel trekken van Indonesische bewijsstukken, het hanteren van de wet uit 1949, het getuigt allemaal van koloniaal denken. Het is duidelijk: de daders maken de wetten maar rechtvaardig is het niet!

Vriendelijke groet,

Jeffry M. Pondaag

K.U.K.B. stichting gevestigd te Vroegeling 3 1964 KP Heemskerk, Nederland.

www.kukb.nl T. +31 (0) 6 38613795 jeffry@kukb.nl

Rekeningnummer 13.19.28.341 Heemskerk (Rabobank). IBAN NLS7 RABO 0131 9283 41. BIC (Swift) RABONL2U.

Handelsregister K.v.K. Amsterdam, nr. 34271716.